

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΠΙΜΟΡΦΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 18 — 'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 18 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΘΥΝΤΗΣ.

Ο ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΣ ΙΟΥΔΑΙΟΣ

Τὸν εἶδα... ποῖον νομίζετε;... τοῦ Ὑμηττοῦ τὸ γέρο !
 Τὸν εἶδα καὶ ἐστάθηκα μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα,
 Ὁ τρόμος δὲν μὲ ἄφησε μιὰ λέξι νὰ προφέρω,
 Κι' ἡ τρίχες μου σηκόνονται ὡς σήμερα ἀκόμα.
 Τὸν εἶδα ὡσάν φάντασμα ἐμπρὸς μου νὰ πετᾷ,
 Καὶ μοῦ ἐφάνη ν' ἄκουσα τὰ λόγια του αὐτά.

«Εἶμ' ὁ Περιπλανώμενος, μοῦ λέγει, Ἰουδαῖος,
 Ἀπάνω εἰς τὴ ράχη μου κατακλυσμούς βαστῶ...
 Ἄν δὲν μὲ ξέρης, εἶμ' ἐγὼ ἐκεῖνος ὁ Ἑβραῖος,
 Ποῦ ἄσπλαγχνα ἐφέρθηκα στὸν Ἰησοῦ Χριστό.
 Καὶ ὁ Χριστὸς μοῦ ἔδωκε μιὰ φοβερὴ κατάρρα...
 ὦ! ἀκουσέ την, κι' ἂν ἔμπορῆς μὴν νοιώσης τὴν τρομάρα.

Ἄπ' τὸ κορμί σου ἢ ψυχῇ, Ἑβραῖε, νὰ μὴν ἐβγῆ,
 Κάθε στιγμὴ νὰ φαίνεται ὁ θάνατος ἐμπρὸς σου,
 Νὰ λαχταρᾷς τὸ θάνατο κι' ἐκεῖνος νὰ σοῦ φεύγῃ,
 Καὶ μιὰ ζωὴ αἰώνια νὰ ᾔῃ ὁ θάνατός σου.
 Καὶ ἀπὸ τότε ὁ φτωχὸς ἀνάπαυσι δὲν ἔχω,
 Γυρνῶ ὡσάν σβοῦρα ἔδω κι' ἐκεῖ, καὶ ὄλο τρέχω, τρέχω.

Μὲς ἰστοῦς πολέμους ἔχυθηκα καὶ ἤλθα ἀνω κάτω,
 Μ' ὄλα τοῦ κόσμου ἔπαλεψα τ' ἀνήμερα θεριά,
 Ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἰστῆς θάλασσης ἔκρημίστηκα τὸν πάτο,
 Ἀλλὰ γιὰ μένα ἔγινε κι' ἡ θάλασσα στεριά.
 Κι' ἂν εἶχα τόσα κρίματα ὡσάν τὸ σωρὸ τῆς ἄμμου,
 Καὶ πάλι δὲν θὰ ἔφευγε ὁ θάνατος ἔμπροστά μου.

Ἐκεῖ ὅπου ἐγύριζα ὁ δύστυχος, μ' ἐφάνη
 Πῶς ἄκουσα νὰ λὲν πολλοὶ πῶς εἶναι κι' ἓνα μέρος,
 Ὅπου καὶ ὁ ἀθάνατος ἔμπορεῖ νὰ ἀποθάνῃ,
 Καὶ τοῦτο εἶναι ἡ Ἑλλάς... καὶ νά! ἐγὼ ὁ γέρος
 Ἀπὸ τῆς γῆς τὰ πέρατα ἐπέταξα ἔδω πέρα,
 Μήπως τὸν θάνατο εὐρῶ μὲς ἰστῶν Ῥωμηῶν τὴ σφαῖρα.

Μοῦπαν πῶς ἀρματόνεσθε γιὰ πόλεμο ἀλήθεια,
 Κι' ὦρα τὴν ὦρα καρτερῶ μὲ σᾶς νὰ πολεμήσω,
 Μήπως τὸ βόλι πιά ἰδῆ καὶ τὰ ἴδικά μου στήθεα...
 Ἀλλ' ὅπως φαίνεται, ἔμπορῶ ἐγὼ νὰ ξεψυχῆσω,
 Καὶ ὁ δικός σας πόλεμος ἀκόμη νὰ μὴ γίνῃ...
 Μὰ ἴσως καὶ τὸν θάνατο μοῦ φέρει ἡ εἰρήνη.

Όλα παράξενα ἐδῶ, σὰς κυβερνοῦν οἱ κλέφταις,
Κι' οἱ κλέφταις μόνο χαίρονται τοῦ κόσμου τὰ καλά,
Ἄλθθαια μιὰ δὲν ἄκουσα, παντοῦ καὶ πάντα ψεύταις,
Καὶ ὁ καθένας κλέβεται καὶ κλέβει καὶ γελᾷ.
Προχθὲς κι' ἐμένα μοῦκλεψαν ἴστῃς Τράχωναις τὸ δρόμο.
Ἔνα ταγάρι ἀδειανὸ ἀπ' τὸν δεξιὸ μου ὤμο.

Κανένας ἴστα ἄλλόκοτα, κανένας δὲν σὰς φθάνει,
Ἄλλόκοτοι οἱ τρόποι σας καὶ ἡ πολιτικὴ...
Ἐδῶ ὁ Βίσμαρκ, ὁ Καβούρ κι' ὁ Πάλμερστον τὰ χάνει,
Τοὺς τρώει ὁ Τρικούπης σας κι' οἱ Κουμουνδουρικοί.
Ἐδῶ μονάχα φαίνεται πῶς κυβερνᾷ ἡ τσέπη...
Τί πρακτικὸς ποῦ γίνεται ἐκεῖνος ποῦ σὰς βλέπει.

Δὲν χάνεσθε σὲ ὄνειρα, δὲν χάνεσθε γιὰ Πόλι,
Δὲν χάνεσθε γιὰ πόλεμο, γιὰ δόξα καὶ γιὰ φήμη,
Γιὰ τὴν κλεψιά σπουδάζετε ἴμερα καὶ νύχτα ὅλοι,
Καὶ ἡ κλεψιά κατήντησε ἡ πρώτη ἐπιστήμη.
Καὶ ὁ Θεὸς κι' ὁ Διάβολος σὲ τοῦτο δὲν σὰς βγαίνει...
Ποτὲ νὰ μὴν πεθάνετε, Ῥωμηοί μου προκομμένοι.

Θέλετε ὅλα νὰ γινῶν, ἀλλὰ μὲ τὸ βραχάτι,
Δουλειά σας εἶν' ἡ τεμπελιά καὶ ἡ πολιτικὴ,
Χειροτονεῖσθε στρατηγοὶ ἀπάνω ἴστο κρεββάτι,
Καὶ λέγεσθε ἀπόγονοι Ἑλλήνων κλασικοί.
Στολίζει μὲ παράσημα ὁ κλέφτης ἄλλον κλέφτη,
Κι' ἐπιταφίους ἐκφωνεῖ ὁ ψεύτης σ' ἄλλον ψεύτη.

Φωνάζετε γιὰ Σύνταγμα καὶ γιὰ Δημοκρατία,
Γυρεύετε τὸν πόλεμο, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰρήνη,
Γυρεύετε Μηδενισμό, ἀλλὰ καὶ Μοναρχία,
Καὶ ἡ σκλαβιά κι' ἡ ἑλευθερία ἴσα γιὰ σὰς βαρύνει.
Καλὰ καλὰ τί θέλετε κανένας σας δὲν ξέρει,
Κι' ἀφίνεσθε ἴστην τύχη σας κι' ὅπου αὐτὴ σὰς φέρει.

Πότε σὰς φταῖν οἱ Ἀφγανοὶ καὶ οἱ ἀγριανθρώποι,
Πότε ὁ τρισκατάρτατος, καὶ πότε ὁ Θεὸς,
Σὰς φταίει κι' ἡ Ἀμερικὴ, σὰς φταίει κι' ἡ Εὐρώπη,
Ἄλλὰ ποτὲ δὲν εἶπατε πῶς φταίει κι' ὁ Ῥωμηός.
Τὰ πταίσματά σας ρίχνετε ἴστων ἄλλων τὴν καμποῦρα,
Καὶ ἔχετε ἀδιάρκοτη παντοτεινὴ μουρμούρα.

Τὴ δόξα ἴστων προγόνων σας τὰ τρόπαια ζητεῖτε,
Φωνάζετε, ξεσχίζεσθε γιὰ τοὺς παληοὺς σας χρόνους,
Καὶ μόνο μὲ τὸν ἴσχιό τους ψωμοζητῶντας ζῆτε...
Χαρά σ' ἐκείνη τὴ γενεὰ ποῦ θάχῃ σὰς προγόνους.
Φαντάσου ἂν βρισκώσαστε ἴστον κόσμον γεννημένον
Χωρὶς κανένα πρόγονο, τί ἤθελε νὰ γένη!

Γιὰ κότταις ἀκονίζετε μονάχα τὸ σπαθὶ σας
Καὶ μὲς τὸ ἴδιο αἷμά σας βουτάτε τὴ λεπίδα,
Ἐν ὄσῳ ζῆτε δένετε μὲ κόμπους τὸ πουγγὶ σας,
Καὶ μόνο ἴσαν πεθάνετε πλουτεῖτε τὴν πατρίδα.
Πορνεύετε τὰ γράμματα, πορνεύετε τοὺς νόμους,
Συνοδικοὶ ἴστα σπήτῃ σας, Μακραχισταὶ ἴστους δρόμους.

Ἄν ὁ Θεὸς σὰς ἔδινε κατάρρα ἴσαν κι' ἐμένα,
Νὰ ζήση πάντα τῶν Ῥωμηῶν ἡ τωρινὴ γενεὰ,
Τοὺς Μαραθωνομάχους σας καὶ τὸ εἰκοσιένα
Κάθε λαὸς θὰ ἔξχανε, κάθε τῆς γῆς γωνιά.
Μὰ κι' ὁ Θεὸς σιχαίνεται νὰ ἴπῃ γιὰ σὰς κατάρρα...
Γῆς κι' οὐρανοῦ ἐγίνατε ἡ πρώτη σιχαμάρα.

Κρῖμα ποῦ δὲν σὰς ἴγνωρίζα κι' ἐγὼ ὁ Ἰουδαῖος...
Ἄν ἐπερνοῦσα πρὸ καιροῦ κι' ἀπ' τὴ δική σας χώρα
Καὶ ἐγινόμενον γνήσιος πολίτης Ἀθηναῖος,
ἴσως θὰ ἴμουν μὲς ἴστη γῆ λυωμένος ἕως τώρα.
Ἄλλὰ δὲν ἀπελπίζομαι... μὲς ἴστων Ῥωμηῶν τὴν πλάσι
Μόνο Ῥωμηὸς ἀληθινὸς δὲν εἰμπορεῖ νὰ σκάση.

Ἦ! ναί! ἀκούω μιὰ φωνὴ νὰ λέγῃ ἀπὸ ἴπάνω,
«Φτωχὲ Περιπλανώμενε εἰς τὴν Ἑλλάδα στάσου...»
Ἔ! τέλος πάντων ἴστους Ῥωμηοὺς πιστεύω ν' ἀποθάνω,
Ἐδῶ δὲν ἔχουν πέρασι, Χριστέ, τὰ θαύματά σου.
Ἦ φοβερὴ κατάρρα σου τὴ δύναμί της χάνει,
Καὶ ὁ Περιπλανώμενος ἐδῶ θὲ ν' ἀποθάνῃ.»

Εἶπε αὐτὰ, κι' ἐχάθηκε ἴσαν ἴσχιος ἀπὸ ἴμπρός μου,
Κυττάζω ἴδῶ, κυττάζω ἴκει, δὲν ἴταν πουθενά...
Ποιὸς ξέρει τὸν αἰώνιο κατάδικο τοῦ κόσμου
Τί σίφουνας τὸν ἴτιναξε ἀπάνω ἴστα βουνά.
Ἄλλ' ἴσως κάμη ἡ Ἑλλάς κανένα θαῦμα νέο,
Καὶ τὸν Περιπλανώμενο πεθάνῃ Ἰουδαῖο.

Souris

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ἄν ὁ Βολταίρος εἶπεν ὅτι ἂν δὲν ὑπῆρχε Θεὸς ἔπρεπε νὰ
τὸν εὐρωμεν.
Διὰ τοὺς τρικουπικούς εἶπέ τις ὅτι ἂν δὲν ὑπῆρχεν ὁ
Βελέντζας, ἔπρεπε νὰ τὸν εὐρουν.

Ἦ Ἐφημερίς πάλιν κατῶρθε νὰ κάμη τὸν κόσμον νὰ
λυσάξῃ τόσον πολὺ ἐναντίον της, ὥστε πολλοὶ ὑποθέτουν
ὅτι εἶναι μετημφισμένη τρικουπικὴ μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον
οὔτε αὐτὴ ἢ Ἄρα δὲν παρέσχε τόσας ἐκδουλεύσεις
εἰς τὸ χαριλαϊκὸν κόμμα.

Γραμματεὺς πρεσβείας μαθὼν ὅτι ἐπαρσημοφορήθησαν
δύο τρεῖς Κουμουνδουρικοὶ βουλευταὶ, ἠρώτησεν ἕνα τῶν
ἡμετέρων :

- Εἶναι ἀνακατωμένοι εἰς τὰ βελεντζικά ;
- Ὁχι.
- Ἦ, τότε τί ἄλλο ἔκαμον ;

Βλέπων τις τὸν Βιθυνὸν ξεσπαθῶσαντα ἐναντίον τῶν Βε-
λεντζιστῶν ἠρώτα μετ' ἀπορίας.

— Μὰ πῶς διάβολο οἱ λύκοι τρώγονται ποτε ἀναμε-
ταξῶ των ;

Ἦμεῖς λοιπὸν προκειμένου περὶ τῶν ἀρχαίων δὲν συμμε-
ρίζομεθα παντάπασιν τὴν γνώμην σας, κύριε Μεσσηνέζι.
Ἐὰν εἴσθε ὁπαδὸς τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔμπορίου, αὐτὴν δύ-
νασθε νὰ τὴν ἐφαρμόσῃτε εἰς ἄλλα προϊόντα τῆς Ἑλλάδος,
εἰς τὴν σταφίδα, τὰ καλαμάκια καὶ τὰ ἀγγούρια ἄλλα
ἐλευθέρῃ ἐξαγωγῇ τῶν ἀρχαίων σημαίνει ἐλευθέρῃ λήπτει-
σιν τῆς Ἑλλάδος. Καθ' ἣν δὲ περιπτώσιν ψηφισθῇ ὑπὸ λη-
στρικῆς Βουλῆς τοιοῦτό τι νομοσχέδιον, οἶον διὰ τῆς Ἐ-
φημερίδος προτείνετε, τότε τίς θὰ ἐμποδίσῃ τοὺς Ἀμπρους
καὶ καὶ τοὺς Ῥουσοπούλους νὰ κάμουν ἐξαγωγὴν ὄχι τοῦ
Παρθενῶνος καὶ τῆς Ἀπτέρου Νίκης, ἀλλὰ τῆς Ἀκροπό-
λεως ὁλοκλήρου ;

Καὶ ἐπειδὴ ἔχομεν τὴν ἀντίθετον μὲ ὑμᾶς γνώμην, κ.
Μεσσηνέζι, προτείνωμεν νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν νομο-
σχέδιον δι' οὗ νὰ κηρύσσωνται ὅλα τὰ ἀπὸ τοῦδε ἀνασκα-
πτόμενα ἀρχαῖα ἐθνικὴ περιουσία. Διὰ τοιοῦτου νόμου
προτιμώτερον νὰ φυλάσσωνται ὑπὸ τὴν γῆν τὰ κειμήλια
μας, παρά ἅμα βλέποντα τὸ ἑλληνικὸν φῶς διὰ τοῦ πρῶ-
του ἀτμοπλοίου νὰ ἐκπατρίζωνται.

Ἦ Βασιλεὺς—ἐγράψαμεν καὶ ἄλλοτε—δύναται νὰ μετα-
βαίη ὅπου θέλει καὶ εἰς τὴν Γουατεμάλαν αὐτὴν εἶναι ἐ-
λεύθερος πολίτης μὴ ὑποβαλλόμενος μάλιστα καὶ εἰς ἐπι-
στρατιαν. Ὅτι δὲν δύναται νὰ πράξῃ εἶναι νὰ μεταφέρῃ
μεθ' ἑαυτοῦ τὸ Βασιλεῖον καὶ τὴν πρωτεύουσάν του. Τὸ
βασιλεῖον μένει εἰς τὸν τόπον του, καλοκάθηται μάλιστα
καλλίτερα—διότι ἐν ἑλλείψει Βασιλέως ἔχει ἀνάγκην στε-
ρεωτέρου θεμελίου καὶ ἡ πρωτεύουσα εἰς τὸν ἰδικόν της.
Τί παθὸν λοιπὸν τὸ Φρουραρχεῖον ἐνόμισεν ὅτι τοῦ Βασι-

λέως καταβάλλοντος εἰς Φάληρον νὰ πάρῃ τὸν ἀέρα του κα-
τέβῃ μαζὺ του καὶ ἡ πρωτεύουσα νὰ πάρῃ τὸ φύσημά της ;
Πρῶτον εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι ὁ σιδηροδρόμος τοῦ κ.
Παρασκευαῖδου δὲν ἔχει τόσα βαγόνια διὰ νὰ καταιβάσῃ
τὴν πρωτεύουσάν. Ἐπειτα ἀλλοίμενον εἰς τὴν Βασιλικὴν
ἡσυχίαν, ἂν ὅπου πήγαινε ἡ Μεγαλειότης του τὸν ἔπαιρνε
καταπόδι καὶ ἡ πρωτεύουσα, ἴτις μόνον ἡσυχίαν δὲν δύ-
ναται νὰ τοῦ χορηγῇ ἐν μέσῳ Βελεντζικῶν τυμπάνων καὶ
κουμουνδουρικῶν αὐλῶν.

Ἄφοῦ λοιπὸν λογικῶς, ὀπτικῶς καὶ σιδηροδρομικῶς ἀπε-
δείξαμεν ὅτι μετὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ Φάληρον μῦθοι νὰ
κατέβῃ τὸ πολὺ πολὺ μιὰ αὐλὴ τοῦ σπητιοῦ του, ἀλλ' ὄχι
καὶ μιὰ πρωτεύουσα, ἄς μᾶς ἐπιτρέψουν ὅλοι τοῦ κόσμου
αἱ Μεγαλειότητες νὰ μὴ ἐνοησώμεν διατὶ ἡ μουσικὴ ἀπὸ
τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἀποιδράσκουσα τὰς παι-
ξίμους ἡμέρας κρυφὰ κρυφὰ κατεβαίνει εἰς Φάληρον καὶ
παίζει πρὸ τῆς οἰκίας Κεχαγιά ;

Πρῶτον μὲν καὶ τοῦ βασιλέως παρόντος ἐν Ἀθήναις, ἡ
μουσικὴ παίζει πρὸς διασκεδάσιν αὐτοῦ ἢ τοῦ κόσμου ;
δὲν πιστεύομεν, διότι ἡ πρὸς ψυχαγωγίαν τοῦ Βασιλέως
μουσικὴ χώνεται συνήθως μέσα ἴστο Παλάτι μὴν τύχη καὶ
τὴν ἀκούσομεν καὶ ἡμεῖς οἵτινες δὲν λαμβάνομεν ἐπιχορη-
γισιν. Ὡς λόγον τοῦ μέτρου τοῦτου τοῦ Φρουραρχείου τοῦ
νὰ μᾶς ἀποστέρῃ Τρίτην, Πέμπτην καὶ Κυριακὴν τῆς προσ-
φιλοῦς μουσικῆς μας δὲν βλέπομεν ἄλλον εἶμῃ νὰ μᾶς ἀ-
ναγκάσῃ νὰ πενθοῦμεν ἀμουσικῶτος διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ
Βασιλέως.

Ἄλλὰ παστρικά παστρικά ὡς τίμοι ἀνθρώποι λέγομεν
τοῦ Φρουραρχείου ὅτι αὐταὶ αἱ παρουσίαι καὶ αἱ ἀπουσίαι
δὲν μᾶς κάμνουν οὔτε κρῦο οὔτε ζέστη εἶναι ἀληθὲς ὅτι
ὑπάρχουν πολλοὶ νερόβραστοι ἐρωτευταὶ (κατὰ τὸ πολιτευ-
ται) οἵτινες ἂν δὲν ἴδουν μιάν ἡμέραν τὴν ξανθὴν κόμην
μιᾶς μαλακῆς ἢ τὸν μαῦρον ὀρθαλμὸν μιᾶς σκληρᾶς δὲν
ἔχουν ὄρεξιν τὸ ἔσπερας ἄλλ' οἱ συνταγματοπολιταὶ δὲν
κανονίζομεν τὴν ὄρεξιν μας σύμφωνα πρὸς τὰς ἀπουσίας ἢ
τὰς παρουσίας τοῦ Γεωργίου, ἀλλὰ σύμφωνα πρὸς τὴν
ἀφθονίαν ἢ ἑλλείψιν τῶν Γεωργίων ἐν τοῖς θυλακίοις μας.

Ἐπὶ τέλους ἐναντίον τῆς αὐλοκολακείας αὐτῆς παρακα-
λοῦμεν τὸν κύριον πρωθυπουργὸν νὰ φροντίσῃ περὶ τῶν δι-
καιωμάτων τῆς πρωτεύουσας τοῦλάχιστον, τὸν δὲ κ. Δῆ-
μαρχον, ἐὰν ἡ ἀτασθαλία αὐτὴ ἐξακολουθήσῃ, νὰ παύσῃ δι'
ἐγγράφου τοῦ διαμαρτυρήσεως τὸ πρὸς τὴν μουσικὴν διδόν-
μενον ἐπίδομα.

Ἦν Φελλῆρ ὁ Βασιλεὺς μας εἶναι ἀεικίνητος. Σηκόνεται
πρωῖατατα αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸν βλέπει κάμνοντα τὸ
λουτρόν του, τὴν ἄλλην μὲν τὸν διακρίνει μικρὸν μικρὸν
—ἔεκα τῆς ἀποστάσεως—ἐπὶ τῶν πέριξ λόφων, μετ' ὀλί-
γον λευκότερα ὡς ἀφρὸς σομάδας πανιὰ ἐγκυμονοῦντα εἰς
τὴν γαστέρα των αὔραν φαληρικὴν διέρχονται ὡς δειρὸν ὑπὸ
τὰ ὄμματα σου εἶναι ὁ Βασιλεὺς ὅστις ἐπὶ μικρᾶς λέμβου
διασχίζει τὰ γαλανὰ νερὰ τοῦ Φαληρικοῦ ὄρου μὲν μικρὸν
μετὰ ταῦτα ἀναιδοκαταβαίνει τὸ νεότευκτον Ἐνοδοχείον
καὶ περιεργάζεται λεπτομερῶς ὄλους καὶ ὅλα. Βίς ὑπέρτης
εἰς Ἠπαῖρου τυχαίνει ἐκεῖ νὰ κοιμᾶται, ὄνειρεύεται ὅτι ἔ-
γεινε κλητὴρ εἰς τὰ ἑλληνικὰ Ἰωάννινα, αἴφνης βλέπει τὸν
Βασιλέα ἐμπρὸς του, ὅστις τοῦ λέγει : Κοιμήσου, κοιμήσου.
Δύο φαληρικαὶ μάγαι παλάτι ἔχουν τὸ βουνὸ καὶ σκέπα-
σμα τὸν οὐρανὸ. Ὁ Βασιλεὺς τοὺς λυπεῖται καὶ τοὺς ὑπό-
σχεται νὰ τοὺς στείλῃ δὺο βελέντζας. Αἱ μάγαι τρομάζουν

μήπως έννοη τούς στείλη εις τόν Βελένδζαν, έπειτα όμως συνεννοούνται και εύδαιμονούν. Πότε κατέρχεται εις Πειραιά, τότε άνέρχεται εις Αθήνας. Μεθ' όλον όμως τό άεικίνητον αυτό μένει πάντοτε έν Φαλήρα.

Αλλά, Βασιλεύ, προστάτευσον τούς ποιητικωτέρους όλων των έργων ψαράδες, τούς όποιους οι χωροφύλακες σου διώκουν όταν ίδούν την τράταν τους άπέναντι της οικίας σου. Η θάλασσα δεν άνήκει εις τόν κύρ Κεχαγια, κατά συνέπειαν κανέν δικαίωμα δεν έχουν οι χωροφύλακες σου' επ' αυτής, ουτ' επί των ψαράδων. Δεν έννοούν ποιον πανόραμα εργατικότητας και υγιούς θαλασσινης ζωής διώκουν από του μεγάρου σου. Τους είδομεν χθές ήμεις γραφικωτάτους με τās άνεσκευωμένους περισκελίδας και τās άθλητικας των κνήμας και όλίγου δειν να τραγουδήσωμεν τό ζώμα του Μαζανιέλλου. *Αν έδουλώθη ή έλληνική γη, άς μείνη τουλάχιστον έλευθερά ή έλληνική θάλασσα.

Την Τετάρτην πρωί πρωί έρχεται μέσον Ιωαννίνων και Πρεβέζης ο διπλός Φαληρικός θίασος διά κωμικόν μελόδραμα και κωμειδύλλιον. *Όλα τά πρόσωπα προαγγέλλονται καλά, του εργολάβου του θεάτρου λεγομένου ειδικού περί τά τοιαύτα. Και του χορού άκόμα όλα τά πρόσωπα έρχονται εκ Παρισίων, δεκαέξ τόν αριθμόν. Μόνη γνωστή ήθοποιός είναι ή συμπαθητική χλοερά (Du Clazon) μας κ. Νεβίλ. *Όλα θά είναι νέα, πρόσωπα, θέατρον, σκηνογραφία, καθίσματα, πλατεία, χρώμα της πλατείας, φανοί, και είδος φωτός, και όλα εκ Παρισίων. Αφού δεν έφέραμεν τά Ίωάννινα εις Φάληρον, θά φέρωμεν τουλάχιστον τούς Παρισίους. Μπουφόνος έρχεται ο ίδιος Σαιντιέρ όστις μετά την λύσιν του τυνησιακού και του έλληνικού ζητήματος άποσύρεται της ένεργου πολιτικής, επανερχόμενος εις τό προσφιλές αυτό θεατρικόν στάδιον εις ο τόσον διέπρεψε νεώτατος. Θα παραστήση τό πρόσωπον του διός με τούς κεραυνούς του εις τόν έν *Αδου Όρφέα άμίμητα.

Ποιον να είναι τό Κατάστημα αυτό τό όποιον καταγγέλλει ή *Όραω ως έτοιμον να πωλήση άχρηστα Σασεπώ εις τόν Υπουργόν των Στρατιωτικών; Δεν πιστεύομεν να είναι τό γνωστόν του κ. Φιλίπ, διότι μετ' αυτού τόν συνδέουν συγγενικοί δεσμοί.

Και τώρα πλέον, κύριε Μελετόπουλε, μετά τās ρητάς καταγγελίας του κυρίου Καρατζά τί θ' άπαντήσητε; Πάλιν με καμμιά φυλλάδα, τιμάται μιας δραχμής; Βίς τά δικαστήρια, κύριε Έφορε, εις τά δικαστήρια και σύντομα μάλαστα.

Μά ήτον άνάγκη δύο στηλών δια να γραφή ότι ο υίός του κ. Παπαμιχαλοπούλου έγραψε προς την Κυρίαν Βελένδζα ότι ο άνδρας της δεν θά σκοτωθή σ' τόν πόλεμον και να μην τρέμη; Έπιτρέψατέ μας να μη νοιώθουμε τί μας γίνεται.

Και τώρα, ότε έτελειώσαν ή άνάκρισις, πώς θά σχηματισθί τό Συμβούλιον; Πάλιν από Σπυρακοπούλους και Μητσοπούλους; Βινοούμεν, κύριε πρωθυπουργέ και ύπουργέ της Δικαιοσύνης να λάβητε τό θάρρος ν' ακολουθήσητε τόν Κανονισμόν του Δικαστηρίου, κατά τόν όποιον τό ποινικόν Τμήμα άπαρτίζει τό Συμβούλιον. Πάντ' άλλον σχηματισμόν θά τόν υπολάβωμεν **Υποπτον, Υποπτον.**

(Παραλειφθίν εκ του προηγουμένου αριθμού)

Μετά τόν Μάγον του Παράσχου εις ούδένα των γνωστών στιχουργών θά επέτρεπε τό δημόσιον άλλον Μάιον' άλλ' άπέναντι γυναικός άποκαλυπτόμεθα όλοι' τοϋτο έπράξαμεν και ήμεις ως άγιος Πέτρος κρατών τās κλειδας του **Μη Χάνεσαι** και είπομεν εις την ένθουσιώσαν Μαριαν, δεσποινίς, εισέλθετε.

ΧΑΛΙΚΕΣ

Παρακαλούνται αι συνάδελφοι να μη άρχίσουν έφέτος πάλιν τά άηδη εκείνα περί των εξετάσεων, αδι επί παρουσία του δεινα και δεινα, ήρξαντο αι εξετάσεις του δεινα και δεινα εκπαιδευτηρίου, ότι οι εύφεις μαθηται άπήντησαν εύστόχως, ότι οι καθηγηται μετά ζήλου εξετέλεσαν τό καθήκον των, ότι... ότι. Αρκει! Ίεύρομεν πώς και ποιοι τά γράφουν αυτά. Οι κ.κ. συνάδελφοι γνωρίζομεν ότι δεν πατούν εις τās εξετάσεις των εκπαιδευτηρίων αν επατοϋσαν δε, πολλάκις (όχι βέβαια πάντοτε) θά έγραφομεν εν συνειδήσει, ήρξαντο αι εξετάσεις του δεινα και τάδε εκπαιδευτηρίου' οι εκ της άμελείας και άλλων κακοηθειών... άποβλακισθέντες μαθηται άπήντησαν άφύεττατα. Έδειχθη ότι ο διευθύων δεινα και δεινα, δεν έφρόντισε άλλο να κάμη ειμή να γεμίση την τζέπη του παρά-δες, και να κάμη φοιτορα, οι δε καθηγηται δεν εξετέλεσανς εύσυνειδήτως τό καθήκον των κ.τ.λ.β άς παύσουν λοιπόν-αυτά!

Ο φίλος Καμπούρογλου ή μάς πάρνει 'στό κορδίδο μη τούς γέροντάς του του Ύμητου και τούς περιπλανωμένους του Ιουδαίους, ή... τρελλάθηκε 'στα σωστά. Δυσοίν θά-τερον! ή, ή.

Μώμος.

Η ΕΛΛΑΣ ΜΑΣ.

Ταμεία, γραμματόσημα, καϋμέδες, Οικόπεδα, κι' άλλοι πολλοι μεζέδες' Όσαν σφαχτό ή Έλλάς μου φαίνετ' έτσι Όπου της βγάλανε τό κοκορέτσι.

Διμέρι.

ΜΙΑ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Δεν ένθυμούμαι καλώς εις τίνα συγγραφέα άνένγνωσα τό ιστορήμα, όπερ προτίθεμαι να σας διηγηθώ. Άγνοώ αν εις τά Πολιτικά του Αριστοτέλους, εις τās εξομολογήσεις του Αγιου Αύγουστίνου, εις τά Ηθικά του Μάρκου Αύρηλιου, εις τό δεκαήμερον του Βοκκακιου, ή εις τόν Παναγρουέλ του Ραβελαι. Ούδθ την εποχήν ένθυμούμαι χίλια δετακόσια όγδοήκοντα έτη πρό Χριστου, μοι φαίνεται, ή μετά Χριστόν. *Αν επιμένετε να μάθητε την ακριβή χρονολογίαν, άρκέσητε εις τοϋτο. Ητο ή εύδαιμων εποχή όποτε έδεναν τούς σκύλους με τά λουκάνικα.

Η σκνή συνέδη εις Αίγυπτον, χώρα ήτις κατά την γεωγραφίαν περιόριζεται προς βορράν υπό του Αλφειου, προς νότον υπό της Γουατεμάλας, προς ανατολάς υπό του Τουαδαλικέρ και προς δυσμάς υπό της Βαλτικης.

Έβασίλευε τότε εύκλεώς εκεί ο Με-νε-στρά-φωτ, Φαραώ όστις είχε κερδήσει τό στέμμα εις τό όμύνημον παιγνίδιον, διότι ο προκάτοχός του είχε ξεμπαγκάρει. Μόνη άρεστή τή ήγεμόνι τοϋτφ άσχολία ήτο να μεταβαλιν παρά τās όχθας του Νείλου εις έπαυλιν τινα, και να ψασούη κροκοδειλους με δυναμίτιδα, καπνίζων συνάμα τόν ναργιλέν του και ακρωόμενος τά άζυμα Γαδειρηνών άοιδών και όρχηστριδων. Την διοίκησιν της πολιτείας είχαν εγκαταλείπει εξ όλοκληρου εις τās χείρας του πρωθυπουργου του Κο-μάν-δουρ, μεγάλου Ιερέως του ναου του Όσίριδος, υπό την έμφρονα διοίκησιν του όποιου τό κράτος προώδευε και εύδαιμόνει. Τά πάντα εβαινον θαυμασίως. Οι φόροι έπληρόνοντο τακτικώς' οι δικασται έπαιζον τό τρισέτε, διότι δεν είχαν υποθέσεις να εκδικάσωσιν' οι δεσμοφύλακες έχασμώντο εξ άνίας πρό της θύρας των είρκτών κενών' οι τελευταίοι λησται εξαγιοσθέντες έδίδασκον την κατήχησιν εις τά εκπαιδευτήρια' οι δε δημοσιογράφοι της αντιπολιτεύσεως νύτοχειριάζοντο καθ' εκάστην εκ της άπελπισίας, καθό μη έχοντες τι να γράψωσι κατά της Κυβερνήσεως. Ο δεκάλογος είχε καταργηθή ως άχρηστος διά Β. Διατάγμα-τος.

Ιδιως έβασίλευεν εν τφ κράτει εκείνω ή καλή πίστις.

Ηρκει ή σύστασις του έλαχίστου των θεραπόντων του μεγάλου Ιερέως, όπως καταλάβη τις τό αξίωμα όπερ έπόθει. Αι σχέσεις των ιδιωτών μετά του δημοσίου ήσαν πατριαρ-χικαι όλως' ο έχων να πληρώση δεν κατεζητείτο' οι έμποροι έπιστεύοντο παρά των τελωνών' οι ύπηρέται παρά των κυρίων' οι κατηγορούμενοι παρά των δικαστών. Έξελεγχις λογαριασμών έδωρείτο προσβολή κατά της δημοσίας ήθικης, και διά τοϋτο οι ύπάλληλοι του Έλεγκτικου Συνεδριου κατεγίνοντο εις την λύσιν των αίνιγμάτων και των κυβω-λέζων του Δελτίου της Έστίας. Η Κυβέρνησις είχε παραδεχθί ως έμβλημα του κράτους ένα άνεμόμυλον με τό λόγιονα Έμβάτε, σκύλοι, αλέστε και αλεστικά μη δόστε.»

Η άνήκουστος αύτη εύμερία ειλκυσε πολλούς τυχοδιώ-κτας Θρακας και Σαρμάτας και Σάκκας και Πέρσας και Μήδους και Έλαμίτας. Εύρεία συμμορία είχε σχηματισθί εκ τοϋτων, και ένέμετο τά τε δημόσια και τά ιδιωτικά. Κίλικες πειραται έλάττευσον εις της Μεσογειου τά ύδατα, και τά λάφυρα έμερίζοντο μεταξύ των έταίρων. Έξεμεταλ-λεύθησαν όλα τά μέσα προς λαφυραγωγίαν' ή άπάτη, ή νο-θεία, ή κιβδηλεία, ή παραχάραξις είχαν κατανηθεί έπιστη-μοναι. Τά τέκνα των συνεταίρων έσπουδάζον την παραχάρα-ξιν εις τά δημόσια εκπαιδευτήρια, καθώς τά άλλα σπουδ-

ζουσι την νομικήν ή την Ιατρικήν. Είχον εκλέξει ως κέντρον έννεργείας μέρη τινα εκτός του κράτους, όπως μη έπισύρωσι την προσοχήν του κοινου. Την Ίωλκόν, όπου έβασίλευεν ο Ιάσων, ο κάτοχος του Χρυσου άερατος, τās όχθας του Α-ξελου ποταμου, την Σαμοθράκην και άλλα τινά. Τό γείτεν κράτος της Αιθιοπίας επλημμύρησεν από πλαστά χαρτονο-μίματα' τόση δθ άφθονία αυτών ύπήρχε και εκκυλοφόρει, ώστε έδίδοντο άντι εύτελους τιμής εις τό συρρέον πλήθος, όπερ άνεφώνει κυκλούν τούς διανομείς ακάι με, Κάι με.

Τφ καιρφ εκείνω προεφέροντο αι διφθογοι διαλελυμένα. Αλλά δεν είχαν μόνον τά χαρτονομίσματα παραποιηθί. Ιά γραμματόσημα του Κράτους, τό χαρτόσημον, τά νομίσμα-τα, αι σφραγίδες, τά μέτρα, τά σταθμά, τά δημόσια γρα-φεία, τά συμβολαιογραφεία, όλα εύρέθησαν παραποιη-μένα. Και τό κακόν προέθη περαιτέρω' ή νοθεία εισέδυσεν εις τόν κατ' οίκον βιον, εις την άγοράν, εις την συναλλα-γήν, εις τās τέχνας, εις τās έπιστήμας. Οι πατέρες ήρχι-σαν ν' άμφιβάλλωσι περί της γνησιότητος των τέκνων αυ-τών. Καθ' έσπέραν εις τās συζυγικας κλίνας ελάμβανον χώραν συζητήσεως και έριδες περί της ταυτότητος των συ-ζύγων. Τά τρόφιμα είχαν αλλοιωθί' ο άρτος κατεσκευάζετο εξ άσβέστου' τά ώα περιείχον γιοούρτι και καραμέλαι ήσαν από καουτζούκ. Τά ώρολόγια είδεικνουν εξ ώρας ότε ήτο σημδρια, οι δε αλέκτορες έξύπνουν μόνον κατά τό απέ-γευμα. Οι μήνες εθανον πολλάκις μέχρι της τεσσαρακο-στης ημέρας και δεν ήνόουν να τελειώσωσιν. Βίς την αριθ-μητικήν και την γεωμετρίαν τά θεωρήματα είχαν αλλάξει' αι κατά κορυφήν γωνίαι δεν ήσαν πλέον ίσαι. Είς την γραμ-ματικήν πολλά όνόματα και ρήματα έχασαν τās ρίζας και έμαραίνοντο ως δένδρα του κήπου του Υπουργείου των Οικονομικών. Οι Ιατροι έμέτρουν τόν σφυγμόν με τόν πη-χυν. Ηνοιγαν τās διαθήκας και εύρισκον άκροστιχίδας. Οι Ιερείς άντι των είκοσιτεσσάρων ήχων εις την Σύνοψιν εύρι-σκον κεφάλαια της Νανγας του Ζολα. Οι ύπάλληλοι κα-τεγίνοντο εις την μετεωρολογίαν, και ο Βισαγγελεύς άντι τά συμβουλεύεται τόν Κώδικα έσυμβουλεύετο τόν Αδύερινόν.

Ητο γενική αναστάσις' οι άνθρωποι κατήντησαν πυρ-ρωνισται' έλεγον καλημερίζοντες άλλήλους.

— Καλημέρα, Αμένοφι, αν ήσαι ο ίδιος.

— Καλημένα, Μενεφθά, ως μοι φαίνεται.

Και πολλοι έτρεχον εις τό Έθνικόν Σφραγιστήριον δια να σφραγισθώσι και εξσφαλίωσι την ταυτότητά των. Οι νεκροι ύπεβάλλοντο εις αύστηράν έρευναν, εκ φόβου μη προσεκοιούντο. Τινές έπιστρέφοντες τό έσπέρας εις τās οικίας των, δεν εύρισκον αυτάς εις την θέσιν των, και ήναγ-κάζοντο να περιφέρωνται όπως τās άναζητώσιν.

Τότε συνήχθησαν οι άρχιερείς και οι πρεσβύτεροι εις τό Πραιτώριον και είπαν εις τόν μέγαν Ιερέα.

— Δέσποτα, τί μέλλει γενέσθαι;

— Ο δε έφη μετρών τούς κόκκους του κομβολογιου του:

— Μη χάνεσθε.

Έκάλεσεν όμως παρ' έαυτφ τόν μέγαν θησαυροφύλακα, Ιερέα του Σεράπιδος, και τόν επί των έσωτερικών όρετών, Ιερέα του Ανούβιος και συσκεφθέντες όμου διάταξαν καθ-στηράν έρευναν εις τά ταμεία του κράτους, και πρώτον ήρευνήθη τό ταμείον των εκατομπίλων Θηβών, φύλαξ του όποιου ήτο ο Έλλην Θρασύβουλος, δεν ένθυμούμαι κα-λώς αν πρόγονος ή απόγονος του νικητου της Φυλης. Ηνέφ-ξαν τό ταμείον, και άντι χρυσίου εύρον...βαλάνους.

Τότε έδόθησαν διαταχαι όπως συλληφθώσιν οι ένοχοι' ή έντολή δε αύτη άνετέθη εις ένα δικαστήν λεγόμενον Δίμο-

Εόρον, διότι συνειθίζε να πίνη αίμα εντός των κρανίων των καρπομοιμένων. 'Αλλ' έδω άρχεται νέα παράδοξος φάσις του δράματος: Όλοι οι ένοχοι ήσαν νεκρομάντις και ή δικαιοσύνη είδε και έπαθεν, έως να τεθή επί τα έχνη των. Τώρα μόν ο άνακριτής άνεχώρει διά την Μέμφιν, και αφηρηώς χωρίς να τώ γνωρίζη εύρίσκειτο εις τήν Βεβάτανα. Τώρα ή όδός εφθανεν μέχρις ενός σημείου, και είτα αποτόμως έπαυε και έστρέφεται πρός τήν όπίσω. Οι πόδες των δπλοφόρων προσκολλώντο εις τήν έδαφος. Κατώρθουν τέλος ν' άνεύρωσι τήν κατοικίαν ενός των ένόχων· έκείνος τούς ήρώτα:

— Τό ένταλμά σας ;
 'Ο διευθύνων τήν δημοσίαν δύναμιν ήρέυνα όπως εφην τήν ένταλμα της συλλήψεως, και άντ' αυτού εύρισκεν έν φύλλον του 'Εθνικού Πνεύματος. Διετάσσετο να κατασχεθώσι τήν κινήτα των ένόχων, άλλ' αυτά ένινούντο με τήσιν ταχύτητα, ώστε δεν κατώρθουν να τήν φθάσωσιν. 'Ετρεχον πρός τήν άκίνητα, άλλά και έκείνα, ό,τι και άν ήσαν, οικιοι, κτήματα, οικόπεδα, άμα τή προσεγγίσει αυτών ήγείροντο από τήν γήν και έγέγοντο άφαντα. Τέλος διά θυσίαν έξιστατηρίων, ή άρχή κατώρθωσε να λύση τήν μαγειαν και τήν πλείστον μέρος των ένόχων συνελήφθη. Ήσαν ούτοι πανσπερμιαστές ή 'Ελλην του 'Ολύμπου Θρασύβουλος, ή πατήρ του Γορτζακούφ, εις γάλλος ή Drosigny, έν μέλος του συμβουλίου των Πρεσβυτέρων, όστις διά τήν έπισημότητά του έκαλείτο Μέγας πάνυ, άλλος τις του αυτού άξιώματος, όστις επειδή συνειθίζε να τρώγη τήν μπιστόν του όλίγον ή l' anglais άπεκαλείτο peu rōti. Τόσος δέ ήτο ή φόβος ώστε συνέλαβον και έν πρόσωπον κακόηθες του μυθιστορηματος του Μοντεχριστού, όνόματι Δαγγλάρ.

'Η δίκη αυτών ήρξατο έν τώ μέσση της γενικής περιεργασίας. Τό πλήθος είχε συρρέσει πυκνόν εις τήν δικαστήρια· ή Αίμοδόρος έλειχε τήν χείλη. 'Ιδίως άνέμενον πάντες να ίδωσι τήν περηνμισμένη αυστηρότητα του δημοσίου κατηγόρου Βέν-Σίκ. 'Ο κλητήρ ήρχισε ν' αναγινώσκη τήν όνόματα των κατηγορουμένων, άλλ' εκπληξίς έγράφη εις τήν όμματα πάντων, ότε μεταξύ των πρώτων ήκουσαν τήν όνόματα του μεγάλου 'Ισρέως, του Θησαυροφύλακος και του ιερέως του 'Ανούσιος. 'Ο πρόεδρος έλαβεν όργίλος άνα χείρας τόν κατάλογον, άλλ' είδε μετ' εκπλήξεως ότε τώ όντι ύπάρχον έγγεγραμμένα έν αυτώ τήν όνόματα έκείνων.

'Ηναγκάσθη να τήν διαγράψη ιδιοχείρως. 'Ο γραμματεύς μετά τουτο ήρξατο αναγινώσκων τήν κατηγορητήριον. 'Αλλη έκπληξίς. 'Ητο τουτο λαμπρά έμμετρος προσφώνησις πρός τούς κατηγορουμένους, έξυμνούσκη τήν άρετάς αυτών και προτρέπουσα τόν λαόν να έγείρη αυτοίς άνδριάντας.

— Βίσαι ζών ! είπεν ή πρόεδρος πρός τόν γραμματέα· δεν είλεύρεις ν' αναγνώσκη.

Και έλαβε τήν έγγραφον άνα χείρας· άλλ' είδεν ότε ή γραμματεύς είχε αναγνώσει καλώς.

— Αδτό είνε λεκανομαντία ! άνέκραξε, και ήθέλησε να κρούση τόν κώδωνα. 'Αλλ' ή κώδων ήφανίσθη έν τή χείρ σου, άντ' αυτού εύρέθη . . . έν άγγούρι !

Τότε άνέστη εις των κατηγορουμένων και ήρώτησε.

— Δυνάμει τίνος νόμου μάς κατηγορείτε, παραβαίνετε τήν Σύνταγμα.

— Τό Σύνταγμα ; είπεν ή πρόεδρος. 'Ελα δά ! δεν γνωρίζω έγώ τήν Σύνταγμα ;

— 'Ιδате τότε τήν άρθρον 106.

Τό άρθρον 106 έλεγε τώ όντι επάς Αιγύπτιος έχει τήν

δικαιώμα να κάμη ό,τι θέλει, φθάνει να τήν κάμη έπιτηδείως.

— Κύριε έλέησον ! άνεφώνησεν ή πρόεδρος. 'Ελησμώνησα τήν Σύνταγμα άρά γε ; 'Αλλ' αφηρης έτυψε τήν μέτωπον και άνέκραξεν.

— Είνε ίσως πλαστογραφημένον.

'Εφρον τώ όντι έν άλλο άντίτυπον και τήν παράλαβον, και έφάνη ή πλαστογραφία. Τότε ή πρόεδρος έφφύαξε και διετάξε να παύση πάσα έξέταση και συζήτησις, και να προβή άμέσως τήν δικαστήριον εις τήν άπόφασιν.

— 'Αλλά διά τί έγκλημα μάς κατηγορείτε ; ήρώτησεν άνιστάμενος έτερος των κατηγορουμένων.

— 'Ω διάβολε, διά κλοπήν, άπήνησεν ή πρόεδρος.

— Και μήπως ή νόμος τιμωρεί τήν κλοπήν ;

— Πώς ; δεν τιμωρεί τήν κλοπήν ; είπεν έκθαμβος ή πρόεδρος.

— Κυττάξατε τόν κώδικα.

Παρητήρησαν τώ όντι τόν κώδικα. Ούδδ ή γρη έλέγετο περι αυτης. Τά άφορώντα εις τήν κλοπήν άρθρα του κώδικος, όμίλουν άπεναντίας περι της θεωρίας του Μακράκη.

— Κοντεύω να χάσω τόν νούν μου, είπεν ή πρόεδρος· μήπως και ή κώδιξ είναι πλαστογραφημένος ;

Και πράγματι παραβλήθεις πρός άλλο άντίτυπον εύρέθη ήπόκρυφος.

Τότε λυσσών ή πρόεδρος διετάξε τούς ένόχους να έξενέγλωσι τήν έτυμηγορίαν των. Οι δυστυχείς ένοχοι έμενον έκεί πρός τινων ώρών άκίνητους· ούδεις αυτών είχαν έννοιζει τήν σιόμα. Τούς άνεγνώσθησαν τήν ζητήματα, και ή πρόεδρος τούς έπέταξε να έγερθώσι και μεταβώσιν εις τήν όματίον των πρός σύσκεψιν, άλλ' ούδεις έκινήθη. Ταυτοχρόνως φοβερά δυσωδία ήρχισε διασπειρομένη. Οι άτυχείς ένοχοι είχαν όλοι άποθάσει αφηνιδίως πρός τινων ώρών υπό έγκεφαλονωτιαίας μηνιγγιτιδίας, και ήδη είχαν άρχίσει ή σήψις. Βίβαι τόνσιν θερμόν τήν κλίμα έκείνο !

— Σηκώστε αυτή τή βρώμα άπ' έκεί, είπεν ή πρόεδρος· κάμνω και χωρίς ένόχους. Κύριε είσαγγελεύ, τήν γνώμην σας.

'Αλλ' ούτε ή είσαγγελεύς έκινήθη· τόν έσπρωξαν και έπεσαν από τής έδρας του κάτω μετά πατάγου. Τόν άνήγειραν, τόν έξήτασαν, και άνεκάλυψαν ότε ή είσαγγελεύς ήτο . . . ζύλιος.

— Αδτό δεν ύποφέρεται πλέον, άνέκραξεν ή πρόεδρος έτρωπος και ψηλαφών τόν έαυτόν του. 'Ολους εις θάνατον τούς κατεργάριδες, όλοι να καρπομηθώσιν.

'Ο Αίμοδόρος έξέβαλε τήν γλώσσαν και έλειξε τήν χείλην. 'Επρόκειτο να πίν αίμα.

Τό ίκρίωμα έστύθη εις τήν κυριωτέραν πλατειάν της πόλεως. Παρητήρηθη ή μάχαιρα· ήτο καλώς ήκονισμένη· ή δήμιος ήτο δεξιώτατος. Τώρα δέ δεν θά έξέφευγον.

'Οδηγήθησαν οι κατάδικοι έν μέσση πομπής, συνοδευόμενοι υπό του ιερέως της 'Ισιδος· τούς άνεγνώσθη ή άπόφασις, και παρεδόθησαν εις τήν χείρας του δήμιου. Ούτος έλάμβανεν άνα ένα έκ των καταδικών, τόν προσήρμοζεν εις τήν άπαισίαν σανίδα, τόν ώθει, ή μάχαιρα έπιπτε και ή κεφαλή έκυλίετο ώς γογγύλιον. 'Οτε έτελειώσεν ή έκτέλεσις, ή λαός ώρμησε μετά περιεργίας να ίδη έγγύθεν τήν ίκρίωμα, άλλ' ότε προσήγγισε πών τήν πλήθος, έστη και άνεβόησε μετ' έκπληξεως.

Οι καρπομηθέντες ήσαν άνδρείκελα· αι πεσούσαι καρπομοί ήσαν έκαρπούζια· οι δέ άληθείς κατάδικοι, παρά τούς

πόδας του ίκρίωματος δάζοντες, τήν έκαθάριζον και τήν έτρωγον.

'Ο Αίμοδόρος μη εύρών κρανία όπως ροφήση τήν αίμα και πεινών, ήναγκάσθη να φάγη τήν φλούδας.

Bobh.

ΑΘΗΝΑΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ.

'Εν τώ Κακουργοδικείω προχθές ένφ ή είσαγγελεύς διαξαγομένης δίκης περι κλοπής τελευτών τόν λόγον έλεγε πρός τούς ένόχους : Προσέξατε, κύριοι ένοχοι, όπως διά τής έτυμηγορίας σας δώσητε έν μάθημα εις τούς άχρείους τούτους και πρός παραδειγματισμόν των άλλων, άκούεσθαι αφηνης θούρος έν τώ άκροατηρίω και δύο άνθρωποι φαίνονται κυνηγούμενοι του ενός φωνάζοντος : Μ' έκλεψε !

'Ο ύπνωμοτάρχης σπεύδει και τούς συλλαμβάνει ένφ κατήρχοντο του άκροατηρίου, άλλά μεσολαβήσαντος προσώπου τινός τούς συμβιβάζει διά τής έπιστροφής πρός τόν κ'· όν του του άπαχθέντος πέντε κ' έξήντα.

'Ο ένωμοτάρχης έπιστρέφων διηγείται πρός τόν είσαγγελεύα τήν συμβάν.

'Ο είσαγγελεύς έν άγανακτήσει. Τί μάς μέλει άν συμβιβάσθησαν αυτοί, αφού ή δικαιοσύνη δεν ίκανοποιείται.

— 'Ο ένωμοτάρχης σιγανή τή φωνή : Μα κι' αυτονοους δεν τούς μέλει για τή δικαιοσύνη.

Χωρική τις μάστις έξεταζόμενη έρωτήθη παρά του Προέδρου πώς όνομάζεται.

Αδτή δέ εις άπάντησιν :
 — Κυττάξε τήν άνάκρισίν μου, κύριε πρόεδρε.

'Ο Δ. έπιστρατος μπορεί να όρκισθη χωρίς κανένα βάρος τής συνειδήσεώς του, ότε δεν επάτησεν ούτε εις στρατώνα ούτε εις γυμνασία.

— Διά σε, του λέγει φίλος του, πρέπει να εύρεθη κατώτερος από τόν άπλουδ στρατιώτην βαθμός.

— Εύρέθη, άπαντ' ή Δ. είμαι άνθυποστρατιώτης.

— Τί τή θέλανε, με Κότσο, τή γραμματόσημα ;
 — Για να κάνουμε συλλογή.

ΑΛΕΞΗΝΕΜΑ,

ώρατα δηλαδή κηροπήγια (κανδηλιέρα) προφυλαγμένα από τόν άνεμον, καλ' άνα δελφινά έν ύπαίθρω.

Είναι κομψά, διαφόρων ποιότητων και μετριωτάτων τιμών.

Πωλούνται εις τήν Κατάστημα Χουτοπούλου, 'Οδός 'Ερμού.

ΘΕΡΙΝΟΝ ΕΞΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΕΝ ΤΩ ΚΗΠΩ

ΤΩΝ ΙΑΙΣΣΙΑΩΝ ΜΟΥΣΩΝ

κμολόγιον έστιατορίου

Ζωμός	λ.	20	Γλυκίσματα διάφορα	λ.	35
Μακαρόνια	"	25	Φρούτα έν γένει	"	30
Πιλάφ	"	60	Τυρία διάφορα	"	25-30
Βραστά και έντράδες	"	70	Ο ίν ο ι. Ρητινίτης	"	25
Ψητό άρνι	"	80	μέλας	"	35
Ψητά και μπριζόλες	"	70	λευκός	"	35
Μπιρίτς	"	25	Εγγώριον εις φιάλας όρ.	1.50	
Σαλάτες	"		Ευρωπαϊκοί διάφοροι		

Μαγειρική άρίστη

'Υπηρεσία πρόθυμος. Καθαριότης άκρα

Δείπνα ιδιαίτερα κατά παραγγελίαν (diners sur commande) και έντός και έκτός του κήπου.

Αί έγασιαί του έστιατορίου τούτου, κειμένου έν τώ τερπνοτάτω περιλήσειφ κήπω, ένθα συρρέει πάσα ή άθηναϊκή κοινωνία, άρχονται από τής σημερον, 21 Μαΐου.

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΣΙΑΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

'Από τής προσεχούς κυριακής (31 Μαΐου) θέλουν αναχωρεί διπλαί άμαξοστοιχίαι καθ' έκάστην ήμισίαν ώραν :

'Εκ Πειραιώς από τής 4 1)2 — 8 1)2 π. μ. και από τής 4 — 10 1)2 π. μ.

'Εξ 'Αθηνών δέ από τής 5 — 9 π. μ. και από τής 4 — 11 π. μ.

'Από δέ τής 9 π. μ. — 4 π. μ. θέλουν αναχωρεί καθ' έκάστην ώραν εξ άμφοτέρων των σταθμών.

Μετά τήν πέρας των έν τώ θεάτρω Φαλήρου παραστάσεων θέλουν εξακολουθεί αι διπλαί άμαξοστοιχίαι, μέχρις ού αναχωρήσων έκείθεν οι έπιβάται.

Οίκογενειακά εισιτήρια Α' και Β' θέσεως διά 4 τουλάχιστον άτομα δίδονται με έκπτώσιν 20 0)0 και ούχι όλιγώτερα των 20.

Δίδονται και Α' και Β' θέσεως 30 τουλάχιστον δι' έν άτομον, άν δύναται να γίνη χρήςις έν οιαδήποτε ήμέρα.

Προσθεθείς και **Γ' θέσεως** διά **Φάληρον**, αι τιμαί των εισιτηρίων της θέσεως ταύτης ώρίσθησαν ως εξής :

Μονά εισιτήρια εξ 'Αθηνών εις Φάληρον ή εκ Φαλήρου εις 'Αθήνας λεπτά **50**.

Εισιτήρια άνόδου και καθόδου λεπτά **65**.

Εισιτήρια μονά εκ Φαλήρου εις Πειραιά ή εκ Πειραιώς εις Φάληρον λεπτά **40**.

Εισιτήρια άνόδου και καθόδου λεπτά **55**.

'Εν ταις τιμαίς αυταίς περιλαμβάνεται και ή πρός τήν δημοσίον φόρος.

ΝΕΟΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

ἀπέναντι τοῦ Καφενείου Τσόχα ἐν τῷ μεγαλοπρεπῶς **Ξενοδοχείῳ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.**

ὑπὸ τὴν νέαν διεύθυνσιν τῶν κυρίων **Μητροπούλου** καὶ **Κορδοπάτη** τὸ Ἐστιατόριον τοῦτο θά γίνῃ ἐν ἐκ τῶν πρωτεύοντων. Μετὰ τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν ἑκτακτὸν λάμπριν ἐκ καθαριότητος καὶ ὄλως καινοουργῶν πραγμάτων τῆς αἰθούσης τοῦ Ἐστιατορίου συνδέεται μαγειρικὴ νοστιμωτάτη, ἀνολίγουσα διπλασίως τὴν ὄρεξιν τῶν κυρίων θαμνίων, χάρις εἰς τὴν ἑκτακτὸν δεξιότητα τοῦ νέου ἀρχιμαγείρου.

Ὅλα τὰ φαγητὰ καὶ τὰ ἐπιδόρπια πρόσφατα, νόστιμα καὶ σύμφωνα μετὰ τὴν Ἑλλάδα τοῦ ἔτους.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ — ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΜΠΡΕΛΛΩΝ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

Κατασκευάζει παντοίων εἰδῶν ἀλεξιβροχὰ καὶ ἀλεξιήλια, τὰ ὅποια ὄχι μόνον κατ' οὐδὲν διαφέρουσι τῶν εὐρωπαϊκῶν, ἀλλ' εἶναι μάλιστα καὶ στερεωτέρας κατασκευῆς, ἢ δὲ ποιητικῆς τῶν ποιητῶν ἀπαράμιλλος.

Ὅμπρέλλαι δε' ἀνδρας — Ὅμπρέλλαι γυναικεῖαι

Μεταξωταί, λινομέταξοι, βαμβακεραί

ΤΟΥ ΘΕΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΟΣ

Ἐίδοποιῶνται οἱ κύριοι Ἐμποροὶ τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν Ἑπαρχιῶν καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἀκόμη ὅτι οἱ

ἄδελφοὶ Τσιμωνίδαι

πωλοῦσι ὅλα τὰ εἶδη τῶν χονδρικῶς κατὰ 30 0)0 ἐφθνητότερον τῶν εὐρωπαϊκῶν.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

τοῦ ἐργοστασίου ἐν Ἀθήναις, **Ὁδὸς Αἰόλου,** κάτωθεν τοῦ **Ξενοδοχείου Μασσαλίας.**

Θὰ σὰς ἐκπλήξῃ ἢ καλλονῇ καὶ ἢ ἐφθνήτῃ τῆς ἐλληνικῆς ἔμπροσθοποιίας.

ΤΣΑΙ ΑΓΓΛΙΚΟΝ

ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

THE NOIR QUALITÉ EXCELLENTE

διὰ τοῦ τελευταίου Ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου

ἐν τῷ **φαρμακεμπορείῳ**

Κ. ΟΛΥΜΠΙΟΥ

206.—Ὁδὸς Ἐρμοῦ—206.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀπὸ τῆς σήμερον καταργεῖται ἐντελῶς ἢ 15λεπτος εἴσοδος εἰς τὰ θαλάσσια λουτρά Ἀθηνῶν διὰ τοὺς εἰσερχομένους ἐντὸς τοῦ περιβάλλου τῆς πλατείας αὐτῶν, καὶ τιμᾶται τὸ λουτρὸν 50 ἀντι-35 λεπτῶν, τοῦθ' ὅπερ οὐδὲν μεταβάλλει τὴν ἀρχικῶς ὀρθοθεῖσαν τιμὴν αὐτῶν.

Τὰ λουτρά εἶνε ἀνοικτὰ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἀπὸ τῆς 4 π. μ. μέχρι τῆς 8 μ. ἀπὸ δὲ τῆς 1ης προσεχούσης Ἰουνίου τίθενται εἰς ἐνέργειαν καὶ τὰ πρὸς τοῦτο κατασκευασθέντα εὐρύχωρα καὶ εὐάερα λεωφορεῖα, ἀναχωροῦντα ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἀνὰ πᾶν δεκάλεπτον τῆς ὥρας.

Α. Δαμασκηνός

Θάνατος εἰς τοὺς κορέους

τοὺς κώνωπας, σκύπας, ψύλλους, κανθάρους κτλ.

Ἐντομοκτόνος κόνης τοῦ Βικὰτ μετὰ φυσητήρος,

80 λεπ.—Ἐκαστος φυσητὴρ πλήρης κόνης—λεπ. 80

Ἡ παγκόσμιος καὶ ἀλάναστος κόνης τοῦ Βικὰτ, ἢ τυχοῦσα τῶν πρώτων βραβείων εἰς ὅλας τὰς παγκοσμίους ἐκθέσεις, κέρτεται τὴν ιδιότητα ν' ἀποκτείνῃ ἅπαντα τὰ ὄχληρά καὶ φθοροποιὰ ἕντομα, οἷον κώνωπας, κορέους, ψύλλους, σκνίπας καὶ αὐτοὺς τοὺς κανθάρους. Ἡ κόνης αὕτη εὐρίσκειται ἐντὸς φυσητήρος (insufflate) καὶ δι' οὗ ἐκτοξεύεται εἰς ἀπάσας τὰς ὁπὰς καὶ σχισμάδας τῶν κλινῶν, τῶν τοίχων κτλ. καὶ εἰσδύουσα εἰς αὐτὰς τὰς φωλεὰς καταστρέφει τὰ τε ἕντομα καὶ τὰ ὠὰ αὐτῶν.

Διὰ τῆς εὐτελεστάτης αὐτῶν τιμῆς ἕκαστος δύναται νὰ ἀπαλλάτῃται τῶν ἐνοχλητικῶν αὐτῶν ζωῶν ἅτινα εἰσι ἐληθῆς μᾶστιξ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους.

Κεντρικὴ ἀποθήκη παρὰ τῷ φαρμακεμπορείῳ Κ. Ὀλυμπίου. Ὁδὸς Ἐρμοῦ 206.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Γαλακτοῦχον ἄλευρον τοῦ Καρόλου Λάπ

Farine Lactée Lapp

ἢ

Ἐνερgeticὴ τροφὴ διὰ τὰ παιδία κατὰ τὸν ἰατρὸν

κ. Α. Ζίννην καθηγητὴν τῶν παιδικῶν νοσημάτων καὶ

διευθυντὴν τοῦ Βρεφοκομείου Ἀθηνῶν.

Παύσατε νὰ τρέφετε τὰ τέκνα σας μετὰ ἀραρούτι, σιμιγδάλι καὶ ῥίσι, ἀν θέλετε νὰ μὴ προσβληθοῦν ἀπὸ διάρροϊαν, ἀπὸ χρονίαν δυσπεψίαν, ἀπὸ ἀτροφίαν, καὶ τέλος ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ τρέφετε αὐτὰ μετὰ τὸ Ἐνερgeticὸν Γαλακτοῦχον Ἄλευρον τοῦ Καρόλου Λάπ, τὸ ὅποιον ἀπεδείχθη ὡς τὸ μόνον κατάλληλον πρὸς ὑγιεινὴν θρέψιν τῶν παιδίων.

Εὐρίσκειται εἰς κουτίαι φέροντα τὸν τρόπον τῆς χρήσεως καὶ πωλεῖται ἐν μόνῳ τῷ φαρμακεμπορείῳ **Κ. Ὀλυμπίου** ὁδὸς Ἐρμοῦ ἀριθ. 206.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

(Ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τοῦ «Μέλλοντος», ἑθὸς Θεσσαίας, ἀρ. 12.)